

La Lliga Regionalista i el catalanisme conservador

Dècada del 1890

El discurs del catalanisme va agafant maduresa política i va ampliant les seves **bases socials**.

El **Desastre del 98** i el fracàs del govern Silvela - Polavieja van acabar de desprestigiar els partits dinàstics, i la burgesia catalana els retira la seva confiança i fidelitat.

S'anà imposant la **tendència politicista del catalanisme**, que volia participar en el joc polític i electoral del sistema.

Es va consolidant la idea que Catalunya ha d'assolir la seva **autonomia política** i participar activament de la regeneració d'Espanya.

1899 – Es crea la **Unió Regionalista**, format per personatges importants de la indústria i del camp català (alguns destacats en el moviment del "Tancament de Caixes").

1901 – Ambdós formacions van formar una coalició electoral amb la "**Candidatura dels 4 presidents**", que va obtenir la seva elecció al Parlament de Madrid, desbancant per primer cop els candidats dinàstics.

1900 - Un grup escindit de la Unió Catalanista, amb polítics com *Prat de la Riba* o *Francesc Cambó* formen el **Centre Nacional Català**, amb la intenció de participar a les eleccions.

L'èxit electoral obtingut fa possible la fusió de la Unió Regionalista i del Centre Nacional Català en un nou partit, la **Lliga Regionalista**.

L'òrgan de difusió de la Lliga serà el diari "**La Veu de Catalunya**", amb gran transcendència fins el 1931.

El mateix **1901** es convoquen **eleccions municipals**, i la Lliga Regionalista va presentar candidats propis a Barcelona. També van presentar candidats els republicans, davant els candidats dinàstics.

